

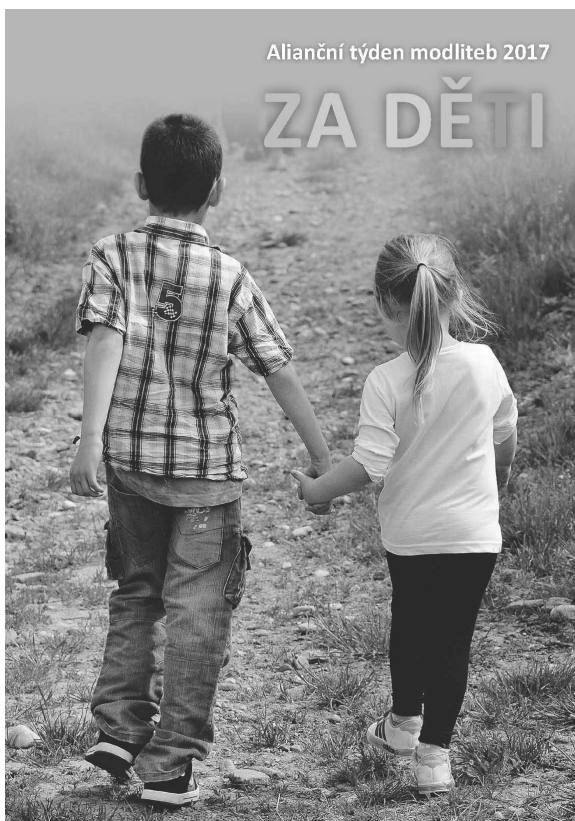

Zpravodaj

BJB Brniště

Leden 2017

10. ročník

Alianční týden modliteb 2017

ZA DĚTI

***„...aby nezhynul
ani jediný z těchto maličkých.“
(Matouš 18, 14)***

Milí bratři, milé sestry,

Vánoce jsou za námi i přesto, že my stále čekáme na sněhovou nadílku. Každé Vánoce jsou originální, a i letošní oslava Kristova narození měla svůj nezapomenutelný průběh. Léta jsme neměli tak dlouhý advent, čas velkého očekávání a příprav. Je-li člověk zapojen do všech těchto příprav, různých vánočních besídek a vystoupení, uteče tento čas jako voda. Jakožto rodič malých dětí jsem se tak mohl zapojit do několika programů. Ať už jako řidič, organizátor či divák. Děti navštěvují školu, kde mají velmi kreativní učitele, a tak mi oprášili mnoho pověstí z dávných dob, které kolem Vánoc jsou, zvyků z nejrůznějších zemí, a to i nás vedlo více k tomu, abychom si řekli, jak vypadají Vánoce u nás v křesťanských rodinách a co tradovat. A co tradovat naopak nechceme.

Zaujal mne komentář průvodkyně ze zákupského zámku k pověrám ohledně pouštění lodiček, které uvedla slovy: jak se v minulosti čarovalo. Velmi působivé pro mne také bylo vnímat, jak nekřesťané zpívají písně, koledy o Ježíšově narození (a nebylo jich málo) na zámku v Zákupích či v grunovské kapli. Jak to k nim asi mluví? Se skauty jsme v Brništi na návsi rozdávali Betlémské světlo s touhou přinést trochu toho Světla i do jejich domovů, které by je zahřálo a semklo kolem toho malého plamínku. A musím říct, že jen donést ho domů byla fuška. Na jedné straně oslava Vánoc ve škole, při obecních aktivitách a s národními tradicemi, na straně druhé rodinné a křesťanské oslavy.

K těmto oslavám bych rád připojil verš, který jsme jako rodina posílali vzdáleným blízkým.

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

Filipským 4:4

Podělím se s vámi o několik postřehů, které mě potěšily z kruhu rodinných oslav (církvních či domácích). Znovu jsme si mohli s dětmi připomenout postavu Mikuláše (ať už v Ekocentru, kde Mikuláš velmi pěkně připomenul dobré i špatné vlastnosti, se kterými děti zacházejí, ale i Mikuláš na skautské schůzce, kdy jsme si mohli popovídat o tom, kým tato osobnost v minulosti byla, jak působila mezi lidmi a jak silně se vryla do tradic různých zemí). Byl to kontrast s čertovskými diskotékami a čertovskými nadílkami. Mnohé děti, a nejenom ony, se pak celý advent těšily na to, co objeví pod vánočním stromem. Mnozí z nich dokonce psali tomu malému českému skřítkovi s bambulkou - Ježíškovi. Byl jsem rád, že i naše děti se ptaly svých vrstevníků, někdy i dospělých, zda si skutečně myslí, že dárky pod stromek nosí Ježíš.

Tento rok jsem vskutku advent i Vánoce prožil v radosti, tak jak

jsme přáli i našim blízkým. **Adventní koncert** plný koled a chval z příchodu Mesiáše byl jedním z prvních zastavení. Opět silný zážitek při **rozdávání Betlémského světla**, kde nejde o to, jak dlouho vydržíme plamen udržovat, ale o to, že se mohu podělit o tento plamínek. Vánoční večere, kde jsme nebyli sami, ale mohli jsme radost sdílet. **Půlnoční**, kde každý, kdo sebral odvahu a přišel mezi kostelní zdi, mohl chvíli posedět a rozjímat při písních, biblických textech a slovu krátkém, ale přímém s jasným poselstvím. Vše pro mne vrcholilo **prvním svátkem vánočním**, kdy se nás děti ptaly, zda budeme o Vánocích jen mluvit, nebo zda se taky připojíme a Boha něčím oslavíme. Načež vzaly ovoce, sladké i slané pochutiny a začaly nám rozdávat. Pixiřáci nám pak připomněli smysl Vánoc v obchodáku, kde si jen jedna dívka v celém předvánočním shonu všimla hvězdy, která nám připomíná příchod Ježíše. To mne dostalo úplně, i kdyby celé vánoční oslavy zasáhly právě jen jednoho z nás, má cenu slavit. Opět jsme mohli slyšet možná pro někoho krátké slovo za kazatelnou, ale v délce někdy není hloubka, a tak jsem odcházel naplněn. Jsem rád, že jsme si mohli pak i po bohoslužbách popovídat, čím jsme byli přes Štědrý den obdarováni a jak se máme. Přemýšlím, co k tomu dodat.

Vím, že mnozí narozeniny slavíte velmi rádi, a tak se musím přiznat, že i mne jste zviklali, a pokud budete slavit i příští rok, velmi rád přijdu zas, stálo to skutečně za to. Díky za pozvání.

Lukáš Kuc

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v prosinci

- Setkání začal modlitbou br. Lukáš Kuc.
- Naplánovali jsme program na leden.
- Diskutovali jsme o bodech, které bude potřeba probrat na lednovém sborovém shromáždění 8. 1. 2017. To bude následovat krátce po skončení bohoslužeb a bude mít tyto body: Hlasování o odmítnutí dotací na platy br. Miloše a ses. Martiny, dořešení sborové pošty, návrh rozpočtu na rok 2017, hlasování o kandidátce pro volby do staršovstva.

- Setkání jsme ukončili společnými modlitbami

Zapsal Jiří Jíra

SVĚDECTVÍ

Ohlédnutí za létem

Od letních měsíců již uplynulo dost času. Rovněž od doby mého slibu, že vám ještě něco víc povím o svém dobrovolnickém pobytu v Irsku, až si více utřídím myšlenky. Ten čas, kdy myšlenky byly ještě čerstvé, ale utříděné, se pomalu změnil v čas, kdy začínám zapomínat. Ale jak se říká, nechci si tahat dluhy do nového roku a tak bych ráda splnila svůj slib tímto způsobem. Malým písemným ohlédnutím za tím, co mě Bůh v Severním Irsku učil.

Určitě mám být Bohu za co vděčná. Měla jsem úžasnou příležitost trochu poznat jinou zemi. A užít si moře, i když to nebylo zrovna nejteplejší. Ono je to moře krásné i jenom na pohled.

Čeští partáci

Co se týče kolektivu, nejvíce jsem si rozuměla s dalšími dvěma Čechy – Terkou a Áronem. A myslím, že to bylo víc pro naše charaktery, než pro naše češtví. Bylo skvělé mít v kolektivu spřízněné duše, aktivní, s touhou podnikat různé výlety. Jeden z nejlepších zážitků bylo, když jsme se asi po prvním týdnu pobytu oddělili od zbytku skupiny ve městě a šli zpátky do tábora, do kuchyně, kde jsme si asi 3 hodiny povídali. Málem bych zapoměla to nejdůležitější – povídali česky. Konečně svoboda k vyjádření myšlenek. Nebo když jsme se s Terezkou vydaly do Mourne Mountains na celodenní túru. Byl to úžasně strávený čas, kdy jsme si krásně odpočinuly a vyčistily hlavu a popovídaly. Nebo naše další výprava, tentokrát i s Áronem, na které jsme zdolali Slieve Donard (849 m). Na vrcholku foukal silný vítr. Člověku se až nechce věřit, kolik zábavy způsobil obyčejný vítr. Vám tyhle zážitky možná moc neřeknou, ale pro mě to jsou krásné vzpomínky, které mi Bůh umožnil prožít.

Soužití i spolupráce

Novou zkušeností s kolektivem pro mě bylo nízké zastoupení křesťanů. Chybělo mi propojení týmu Kristem a vizí šíření evangelia. Navíc jsem musela spolupracovat s cizími lidmi. Spolupráce s cizími lidmi není problém, je běžná, ale uvědomila jsem si, jak úžasné je na táboře spolupracovat s lidmi, které znáte, víte, co od nich čekat, víte, jak se s nimi

dá nejlépe spolupracovat. Je to skutečně výsada mít stmelенý tým, takový, jaký znám z táborů pořádaných Ymkou a naším sborem.

Dalším aspektem této týmové spolupráce bylo, že jsem se shledala s docela významným nerespektováním ze strany jednoho dobrovolníka. Nechci se rozepisovat o podrobnostech, ale bylo pro mě těžké s tím nějak pracovat, mrzelo mě to napětí, ale cítila jsem, že z jeho strany není motivace nic měnit. A bylo těžké se s tím vypořádat, zvláště když jsem vlastně neznala příčinu jeho postoje vůči mně. Naštěstí tento nesoulad byl až během posledních tří dnů.

Jelikož jsme s ostatními dobrovolníky bydleli v jednom domku, sdíleli společnou kuchyňku a společenskou místnost, tak jsem je mohla pozorovat celkem zblízka, a vidět, jak je životní styl nevěřících v mnohém odlišný od toho křesťanského. Člověk si vlastně neuvědomí spoustu věcí, dokud není konfrontován s jinakostí. Například myslím, že na našich táborech prostě plníme zadané úkoly a nad rámec toho i to, co vidíme, že je třeba. U některých dobrovolníků spíš převládal přístup splnit jen to nutné, někdy i sotva to. Kromě tohoto přístupu to byly i další věci, co se chování, vyjadřování a životních hodnot vůbec týče.

Jan, Drew a kolo

K tomu pozitivnímu pólu patří určitě starší manželský pár, který jsem potkala u baptistů. Již druhou neděli, co jsem byla ve shromáždění, se mě Jan zeptala, odkud jsem, co dělám v Newcastlu (to je to malé město v Severním Irsku, nad nímž se tábor nacházel). Byla velmi milá a hned na příští týden mě pozvala na oběd. A tak jsem s ní a jejím manželem jela k nim do jedné vesničky, kde mě pohostili. Pak jsme šly s Jan na procházku, hodně povídaly, a jelikož byl zrovna týden neuvěřitelně slunného a teplého počasí, tak jsme se i vykouply v moři. Zkrátka úžasná neděle strávená s milými lidmi.

A kromě této pohostinnosti mi dokonce půjčili kolo. Jen jsem se zmínila, že ráda jezdím na kole, ale že letos ho asi moc nevyužiju. Vzápětí mi Jan nabídla, že jejich dospělá dcera je na univerzitě, kolo má u nich a momentálně ho nepotřebuje, tak že mi ho mohou půjčit na celé prázdniny.

Hned následující týden jsem ho tedy využila k výletu k jezeru vzdálenému asi 8 mil od tábora. Byl to krásný podvečer. Jela jsem sama na kole, užívala si tu volnost, svobodu, vítr ve vlasech. A opravdu jsem byla Bohu vděčná, že to můžu prožívat. Byl to takový dárek od Boha, který jsem si ničím nezasloužila. Prostě mi chtěl udělat radost. Tím ovšem příběh kola ani zdaleka nekončí.

Kromě kola mi půjčili i pumpičku s redukcí. Již po tomto prvním výletě kolo začalo ucházet. No a mně se podařilo tu redukci ztratit. Asi nedržela na pumpičce pevně a při převozu pumpičky v tašce se uvolnila. Nejbližší cykloservis byl za městem. Kolo ale už bylo měkké, takže se

na něm nedalo jet. Během týdne jsem nestihla do servisu zajít. Říkala jsem si, že do shromáždění jít nemůžu, nemohla bych se Jan a Drewovi podívat do očí, kdyby to kolo nebylo v pořádku. Chtěla jsem ten svůj problém vyřešit sama. Doprovodila jsem Terezku do katolického kostela a pak jsem pokračovala do servisu s pumpičkou. Už jsem byla téměř tam, když najednou zastavilo černé auto. A v něm Drew s Jan. Ptali se, proč jsem nebyla ve shromáždění. Tak jsem jim hned se studem sdělila pravdu. A oni, místo jakéhokoliv rozhořčení, mě znovu pozvali na oběd, kolo dofoukli, pumpičku neřešili. Zkrátka další milost od Boha. Já jsem kolo ještě využila k několika dalším výletům. Ale to nejzajímavější teprve přijde.

Právě jsme se vraceli z víkendového výletu ze severního pobřeží a odnášeli jsme nějaké přílby do skladu, kde jsem měla kolo. Jakmile jsem otevřela dveře, zjistila jsem, že kolo chybí. Koukala jsem se po celém skladu, ptala jsem se těch, kdo zůstali o víkendu v táboře, zda si kolo nepůjčili, nebo ho třeba neuklidili jinam. Nikdo nic nevěděl. Nikdo z dobrovolníků, nikdo z personálu. Byla jsem zoufalá, že jsem to zase pokazila, že jsem opět zklamala důvěru lidí, kteří mi zapůjčili kolo. Čekala jsem týden, doufala jsem, že se třeba ukáže, že někdo chtěl udělat hloupý vtip a kolo mi schovat. Nic takového se neukázalo. Byla jsem našťvaná, jak se někdo vůbec opovážil něčeho takového. Se sklopenou hlavou jsem šla v neděli do shromáždění, věda, že musím říct Jan a Drewovi pravdu a ztrátu jim nahradit. Hned jak mě viděli, ptali se, jak se mám. Já na to, že se mám celkem dobře, ale že mám špatnou zprávu, že kolo... A ještě než jsem dořekla větu, tak Jan s úsměvem a klidem řekla, že zmizelo. Já na to: „Vy jste si to kolo odvezli?“ „Ne, ale to je v pořádku, to se stává.“ „Ne, to není v pořádku, je to drahá věc, musím vám to nějak zaplatit.“ „Ne, to neřeš, to kolo stejně bylo staré a z druhé ruky.“ Zkrátka tak klidné přijetí té velmi nemilé zprávy jsem opravdu nečekala. Stejně jsem si říkala, že i když nic nechtějí, že jim nějaké peníze na kolo přeci jenom dám.

O týden později, to už byl týden mého odjezdu mi přišla od Jan SMS, že se kolo našlo. Byla jsem Bohu velmi vděčná a zároveň mě to usvědčilo z nevíry. Byla jsem tak našťvaná a zdrcená, že jsem se vlastně za nalezení kola ani pořádně nemodlila. Ale Jan a Drew se modlili a Bůh se k těm modlitbám přiznal. Později mi Jan do e-mailu psala, jak se stalo, že se kolo našlo a dostalo se k nim. Asi týden po tom, co se kolo ztratilo, ho našla nějaká paní hosené v křoví u řeky, kousek od cesty, kudy se jde z YMCA tábora do města. Zavedla kolo na policii a zadala inzerát do místních novin, že se hledá majitel. Ten týden ale inzerát v novinách nevyšel. Proto paní o týden později volala do novin a zařídila, aby tentokrát inzerát skutečně vyšel. Drew právě ten týden koupil onen místní týdeník. Běžně ho prý nekupuje. A při čtení si všiml onoho inzerátu. Jeli

tedy na policii, kde prokázali vlastnictví kola a vzali si ho zpět. Prostě úžasné Boží jednání v této věci.

A zase vzácné dary...

Další chvíle, za které jsem byla vděčná, jsou příležitosti ke sdílení evangelia s dobrovolníky. Často jsem si třeba večer sama v kuchyni četla Bibli, občas někdo přišel a ptal se, co čtu, a byl to dobrý čas ke sdílení toho, čemu věřím nebo co mě právě oslovuje z Bible. Někdy jsem se i odhodlala a sama jsem se ptala lidí, čemu věří. Vždy jsem z toho byla povzbuzená. Vždyť je to opravdu skvělá zpráva, které smíme věřit a kterou můžeme i aktivně žít.

Jednou jsem zrovna byla v takové trochu smutné náladě, chybělo mi sdílení, taková hlubší modlitební podpora do věcí, co prožívám. Tak jsem to v modlitbách vyznávala Bohu a prosila, aby v tom nějakým způsobem jednal. A Bůh to velmi brzo vyslyšel. Při návratu z města jsem se na toto téma dala do řeči s Áronem, říkala jsem, že mi chybí lidi z mládeže a modlitební chvíle s blízkými sourozenci v Kristu. A on ačkoli sám o sobě nepříliš sdílný, co se víry týče, mi nabídl, že se můžeme modlit. Byl to pro mě vzácný čas, protože vlastně za celou dobu v Greenhillu to byla jedna z mála příležitostí ke společné osobní (myšleno ne ve shromáždění) modlitbě. A opět to bylo Boží jednání.

Zkrátka v Greenhillu jsem získala cenné zkušenosti, uvědomila si hodnotu blízkých duchovních přátelství, rozdíl mezi křesťany a světem a sílu týmu spojeného Kristem a evangeliem.

Na závěr mě ještě napadá jeden skutečně nečekaný zážitek – v noci za svitu hvězd jsem zpívala spolu s Moraváky v lese u ohně českou hymnu pro bandu severoirských i irských pubertáků, kteří tiše poslouchali a náš pěvecký výkon navíc ocenili upřímným potleskem.

Květa Kupková

.....

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB

Alianční týden modliteb za děti

8.-15. ledna 2017

Máme s manželkou čtyři syny a čím dál intenzivněji si uvědomuji, jak rychle odrůstají a jak nesamozřejmě je, zda ve svém životě budou milovat Boha i církev. Každý je tak jiný a k srdci každého z nich musíme hledat jedinečnou cestu a stejně tak je jedinečné i jejich prožívání Boha. V našem sboru je nyní kolem 90 dětí a stále se rodí další a další. Práce s dětmi je suverénně největší službou sboru a jsem nadšen z toho, kolik skvělých lidí s dětmi u nás pracuje, a to na všech věkových úrovních. Jsou to lidé, kteří jsou vzory i pro mne a navíc vidím, že skutečně děti milují. Sám učím v nejstarší besídce a jsem rád, že se do služby dětem zapojilo i hodně dalších mužů. I pro mě je to priorita a mohu tak být ještě více přítomen duchovní cestě svých dětí. S dalšími muži pořádáme aktivity pro otce s dětmi s názvem „Táto, dáš to!“, kam přijíždějí i naši nevěřící přátelé se svými dětmi. Věřím, že vliv otců na duchovní a hodnotové směřování další generace je nesmírný. Přesto vidím, že stále více dětí vyrůstá bez otců nebo v rozpadlých rodinách a nesou si často zranění po celý život. Ne nadarmo bude znamením konce věků to, že Bůh obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům.

Nikdy v minulosti nebylo na světě tolik dětí, jako dnes. **Děti tvoří asi 1/3 obyvatel Země (asi 2,5 mld. ze 7,5 mld.)**. Děti jsou budoucností tohoto světa. Nesmírně proto záleží na tom, v jakých podmínkách budou vyrůstat a jak budou vychovávány. Děti jsou rovněž jedním z největších misijních polí. Stejně jako dospělí mají duchovní potřeby, stejně jako dospělí potřebují záchranu pro věčnost, stejně jako dospělí mohou porozumět evangelium a přijmout spasení. Když nás Ježíš posílá kázat evangelium všemu stvoření (Mk 16, 15), nemůžeme opomenout děti. Pán Ježíš Kristus dává děti za vzor (Mt 18, 3–4). Děti jsou vnímavé na evangelium a duchovní vyučování, zájmem o evangelium zahanbují dospělé. Získat dítě pro Krista znamená získat pro něj celý lidský život. Děti jsou také jednou z nejohroženějších skupin populace. Jsou křehké a zranitelné. Mnohé negativní jevy ve světě (hlad, pronásledování, válečné konflikty, přírodní katastrofy, krize rodiny) nejvíce dopadají na děti.

Věřím, že naše společné modlitby v rámci Aliančního týdne modliteb mohou být povzbuzením pro církev, aby lépe naslouchala dětem, jejich radostem a trápením, ale i otázkám, nápadům a snům.

Děti potřebují naše modlitby!

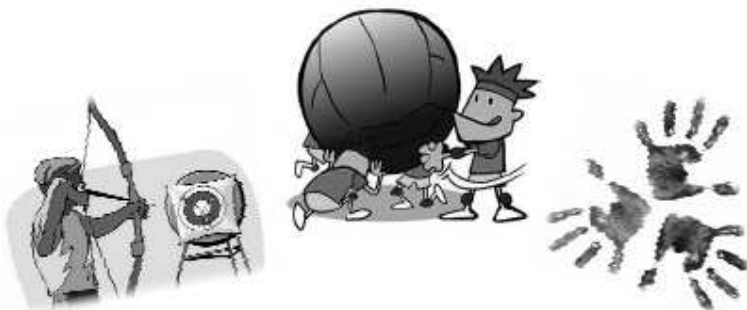
Jiří Unger,
tajemník ČEA

Volnočasový klub HROT

**LUKOSTŘELBA – MÍČOVÉ HRY – SEZÓNŇNÍ AKTIVITY
FRISBEE - DESKOVÉ HRY – TVOŘENÍ – KIN-BALL**

POZOR v zimním období změna času schůzek!!!

**Pro všechny kluky a holky od 6 let do 15 let.
V liché týdny ve středu v 15,30 u Oázy (kostelík BJB).
7. a 21.12., 4. a 18. 1., 1. a 15. 2.**

**Doporučujeme sportovní oblečení a pití na každou schůzku.
Info na tel. 777 125 313**

***"Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží
na léta 2016 až 2020".***

Nedělní bohoslužby

1.1.	Vedení:	Miloš Matys
	Kázání:	Martina Matysová
8.1.	Vedení:	Martina Matysová
	Kázání:	Jiří Jíra
15.1.	Vedení:	Jiří Jíra
	Kázání:	Lukáš Kuc
22.1.	Vedení:	Jiří Jíra
	Kázání:	Martina Matysová
29.1.	Vedení:	Lukáš Kuc
	Kázání:	Jan Katušťák

**Nedělní škola
pro děti**

1.1. Novoroční bohoslužba

8.1. **rodinné bohoslužby**
Slovo k dětem: Jiří Jíra

15.1. mladší:

Nehemiáš se modlí a dělá (3/1, str. 2)

Aleš, Vítek

starší:

Kdo má v tomto světě pravdu II

Kristy

22.1. mladší:

Pevný postoj víry (3/1, s. 6)

Kamila, Lukáš

starší:

Kam bych ve světě měl jít? I

Tom

29.1. mladší:

Slyšet Boží slovo a radovat se (3/1, s. 9)

Růžena, Vítek

starší:

Kam bych ve světě měl jít? II

Hana

Rozhovory nad Biblií

Každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Kniha Přísloví a Kazatel

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 4. a 18.1. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka bratři:

Dle domluvy

Skupinka u Kucových:

Pátek 27.1. v 17:00 *Židům 10*

Pixit

pátek 17:00

6.1. Organizační setkání ve Cvikově

13.1. ATM ve Cvikově

20.1. Vedení Vítek, slovo Lukáš
Občerstvení: Kristy a Bety

27.1. Vedení Tomáš, slovo Vítek
Občerstvení: Martina

AKCE SBORU:

Neděle 8.1.

Modlitební setkání v 8:45, zamyšlení Hana Kucová
Nácvik NŠ v 9:00

Středa 25.1.

Po skončení bohoslužeb krátká sborová hodina
Setkání staršovstva ve 20:00

DALŠÍ AKCE:

**Alianční týden modliteb
vždy v 18:00**

Úterý 10.1. BJB Brniště
Středa 11.1. ECM Jablonné
Čtvrtek 12.1. KS Česká Lípa
Pátek 13.1. BJB Cvikov

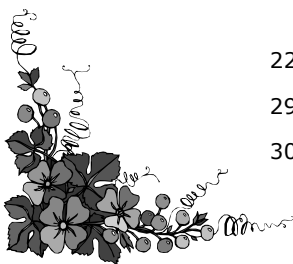
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

22.1.	Martina Matysová
29.1.	Daniela Cincibusová
30.1.	Anna Kouřimská

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu

Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926**Korektura:** Hana Kucová**Tisk:** David Matys**Uzávěrka** příštího čísla je ve čtvrtek 26.1.2017

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz